

Zsidó Ferenc

A nagy spórlás

Laska hosszú ideig zsummogott magában, hogy párja túl sokat költ a háztartásra s különböző női kencékre. Mert hát a fizetésük fele csak ilyesmikre megy el. Addig s addig ette magát, míg végül nem állta meg, egy alkalommal rászólt, költekezzen körültekintőbben, úgymond, próbáljon meg spórolni egy kicsit. Hisz autóra kellene gyűjteni, meg így, meg úgy. A párja lehajtott fejjel hallgatta Laska korholását, majd sírva fakadt. Hogy ő nem akart rosszat. De neki azok a dolgok kellene. Ha nincs tele a hűtő élelemmel s a tükörsztal kozmetikummal, ő frusztrált lesz. De ha ő, mármint Laska, így akarja, akkor így lesz. De akkor... És itt már erősen hüppögött. Laska már bánta, hogy szóba hozta a dolgot. Visszakozott: hisz végeredményben nem is költ olyan sokat, meg hát azok a dolgok valóban szükségesek, még az a gyertyatartókészlet is, amit legutóbb vett. De a párja vigasztalhatatlannak bizonyult. Laska csak állt, s tehetetlenségében vakarta a fejét. Másnap, hogy valamiképp kiengesztelje megbántott párját, vásárolt neki egy szép arany nyakláncot. Az megenyhülve felcsatolta nyakára az ajándékot, s derűs mosollyal elindult bevásárolni.

Laska Lajos kommunikál

Laska Lajos párjával együtt elment rég nem látott barátja lakodalmára. A muri-ra egy nagy park közepén lévő vendéglőben került sor. Laska még sosem járt a parkban. Amikor a násznép autókonvojában kopott Ladájával a vendéglő felé tartott, ámuldozott hatalmas bujaságán.

A multság jó volt, Laska ismerőseivel csevegett, párjával táncolgatott. Az éjszaka közepén aztán felkerekedtek, merthogy messze még a messze, haza kell autókázniuk. Talán fáradtságának köszönhette, talán a rossz megvilágításnak, hogy a park zegzugos utcáskáin eltévedt, mind eldugottabb, elhagyatottabb helyekre került, tétován ide-oda kanyargott, de sehogy sem lelte meg a helyes irányt. A sűrű lombú fák által szegélyezett mellékutcácskákban autókat vélt látni, bennük a jótékony félhomályban szenvedélyesen szeretkező párok. Egyre elkeseredettebben keringőzött az elhagyott, egymást keresztező utakon, mind távolabb kerülve a park szélétől, mind bujább és elhagyatottabb helyekre bukkanva. Egy kanyar után aztán Laska rendőrautót látott meg közeledni. Mire félrehúzott, egy rendőr már ott is állt mellette. Mondja, kérem, kezdte a mondanóját Laska akadozva, hogy találunk ki ebből a parkból? A rendőr arcán mintha gúnyos mosoly futott volna át, aztán így szólt, felhívom a figyelmüket, hogy nyilvános helyen tilos szexuális kontaktus létesítése.

Laska megköszönte a felvilágosítást, visszaült az autójába, továbbhajtott, és nemsokára megtalálta a helyes irányt.

Laska-lázadás

Laska Lajos városszéli, gyengécske panelben lakik, ahol a szemétszállítás igen-csak akadozik. Sokszor egy egész hét is eltelik anélkül, hogy a szemeteskocsi tiszteletét tenné. A szemét pedig csak gyűlik, kifolyik a kukák tetején, ellepi a környéket.

Valahányszor le kell vinnie a szemetet, Laska fojtott hangon szidja a rendszert, az illetékes vállalatot, miközben a szemétkupacokat kerülgeti. Mivel ez mit sem segít, egy napon elhatározza, hogy cselekedni kell. Tiltakozni. Mától nem hozom le többet a szemetet, dönti el összeszorított fogakkal. Majd meglátjuk, hogy mi lesz veletek, gazemberek, ha nem lesz több szemét, ha nem lesz mit elvigyetek, nem lesz munkátok, csődbe juttok, rimánkodni fogtok, hogy hozzam le a szemetet, bár egy-két vödörnyit, de én nem, nem és nem!

Laska azóta odafent tárolja a szemetet. Ez lassan gondot okoz neki, de nem adja fel.

Hogyan lett Laskából feltaláló

Laska Lajos látványosan tudott unatkozni. Elfolyt a karosszékekben, ásítózott, nyögdécselt s az orrát piszkálta. A piszkálmányból két ujj között apró galacsinokat formázott, majd elpöccentette. A pöccenet, ha megfelelő helyen landolt (pl. ablaküveg, lakkozott bútor, csillár), odaragadt. Ha megszáradt, csak késsel lehetett levakarni. Ezt Laska felesége végezte, így ő sosem unatkozott. Közben szelíden korholta párját, hagyna már fel ezzel a vadállatkodással s keresne valami normális elfoglaltságot.

Addig mondogatta, míg Laska ráállott. Hogy akkor mostantól feltaláló lesz. Fel is talált számos érdekes csinálmányt, elég, ha itt és most csak a cigájacöccentőt, a fírhangsuvickolót és a mázlimeskuvátort említjük meg.

Környezete értékelte a találmányokat, egyesek csak bólogattak, de mások meg is ölegették Laskát gratuláció gyanánt.

És ő boldog volt, és elégedetten állapította meg, hogy a feltalálás talán még az orrpiszkálásnál is jobb egy kicsivel.

Laska Lajos barátkozik

A kis, zárt közösség, melyben Laska Lajos is tevékenykedett, új taggal bővült. Dolgozni jött, ugyanúgy, mint ők, tehát semmi szenzáció, extra-különös felhördülés.

Laskáék úgy tettek, mintha mi sem történt volna, nem is történt semmi olyasmi, amit az ember mindennapi nyugólódései közepette lereagál. Tovább-

ra is eljártak dolgozni, leültek a székekre, persze amelyekre ő ült, arra nem, néha tán még beszédbe is elegyedtek vele, nem túl érdeklődően, személyes témákat még véletlenül sem érintve, vagyis úgy, ahogy azelőtt is szokták egymás között.

Laska Lajos biztatgatta egy ideig magát, hogy né, ember, oda kéne menni s összebarátkozni vele, vagy legalábbis tisztességesen megismerkedni, de aztán valahogy lebeszélte magát a dologról. Talán azért, mert rájött, akkor ugyanezt a régi kollégáival is meg kéne tennie, s az pedig kész lehetetlenség.

Hogyan lett focirajongó

Laska egy vasárnap délután párjával egy falu fölötti lankás domboldalon andalgott, bozótosokban, ritkás erdőben. A fák közül rá-rápillantottak a falucs-kára. Nagy pezsgés volt, éppen a községi focibajnokság egyik meccsét játszották, a pálya mellett ott lebzelt a település apraja-nagyja. Laskáék tovább-sétáltak, aztán hogy, hogy nem, szeretkezni támadt kedvük. Ott, az erdőben. Őket is meglepte a hirtelen gerjedelem. Sietősen egymásba kapaszkodtak hát. Attól, hogy a focipályáról megláthatják, nem tartottak. Az ágak eltakarták őket, ők viszont elég jól láttak mindent, a zsvajgás is felhallatszott. Jólesett a szex, a vártnál is jobban, mert – ezt a szinte perverz gondolatot utóbb vallották be egymásnak – közben arra gondoltak, a drukkerék őket biztatják, nekik szurkolnak.

Miközben kielégülten, egymásba karolva hazafelé bandukoltak, Laska arra gondolt, nem is olyan rossz dolog a foci. Rövidesen rajongó lett.

Hibás

Laska egy időben egy mamutvállalatnál volt alkalmazásban, a cég vezetője roppant elfoglalt s emiatt roppant ingerlékeny ember volt. Egy alkalommal valamit nem talált rendben, dühbe gurult, s Laskát, mivel ő volt kéznél, istentelenül leteremtette. Pancsernek, ökörnek, beszámíthatatlan bunkónak nevezte. Laska megdöbbenően hallgatott, annyit se tudott kinyögni, hogy nem ő a hibás. A főnök szitokáradatát befejezve elrohant, a cég halaszthatatlan ügyeit intézendő.

Laska Lajos egyedül maradt s gondolkodni kezdett. Mi van, ha folyamányai lesznek a dolognak? Ha a főnök úgy megorrolt rá, hogy... Nem, ezt el kell kerülni! Egy ilyen jó munkahelyet nem szabad ilyen apróság miatt elherdálni!

És Laska nekifogott engesztelő szöveget gyártani. Udvarias, hajlongó mondatokat fogalmazott. Feszülten, komoran, összeszorított fogakkal. Csak akkor derült föl valamelyest, amikor megtalálta apológiája kulcsmondatát: Főnök, bocsánat, hogy megsértett!